

Heid Cat zondag 7

1 zuiverheid 2 zekerheid 3 zaligheid

Wat is nou echt geloof? Wat is nou de kern van je geloof? Dat is een goede vraag. En welk antwoord zou je daarop geven?

Het kan goed zijn dat iemand zou zeggen: de kern van mijn geloof is dat ik God dichtbij me voel of gevoeld heb wel eens. Of: voor mij betekent het geloof dat ik God wil dienen in mijn leven. En dat heeft zijn reden. Ten eerste omdat dat zo onbetrouwbaar is: gisteren voelde ik dat en vandaag is het weer weg, vandaag wil ik dat helemaal en morgen zakt het helemaal in. En ten tweede is kan zo'n gevoel ook nog onecht zijn. Schijn. Gevoel kan worden opgewekt door een bepaalde sfeer, door een zekere massaliteit, door muziek. Gevoel kan bedriegen. En dat ik God wil dienen kan ook onecht zijn: de farizeeën wilden dat ook en dachten dat ook. Velen van de scharen wilden Jezus volgen, maar haakten toch af. Want zo'n gevoel en wil om God te dienen kan precies aansluiten bij mijn natuur. Zo'n gevoel is dan altijd een goed gevoel. Zo'n wil om God te dienen is niet ontdekt aan onmacht en schuld, maar bouwt voor op eigen goede voornemens. Waarbij ik wat selecteer uit de Bijbel. Selecteer wat bij mij past, wat mij een goed gevoel geeft, wat ik aan denk te kunnen. Kortom dat gevoel en dat willen ligt in het verlengde van mijn zondige natuur. En is vreemd aan de kruisiging van mijn vlees, aan de verbrokenheid van hart, aan de verloochening van mijzelf. Kortom: nooit aan de grond gekomen, failliet gegaan, op nul uitgekomen. Zo'n geloof is schijn. Verdampst in de verdrukking en vervolging. En als die uitblijven dan blijkt voor God rechterstoel dat Hij het niet erkent. Dat het als visum voor de hemel ongeldig is.

1 zuiverheid

Het waar geloof gaat niet uit van wat ik vind of wil of ervaar, maar dan houd ik voor waarachtig alles wat God in Zijn Woord heeft geopenbaard. Daar ligt het beginpunt, het ijkpunt, het uitgangspunt: wat God heeft geopenbaard in Zijn Woord. En wat God heeft geopenbaard gaat mijn gevoel en mijn wil stempelen en bepalen, ja bekeren. Geloof wordt bepaald, gevormd door het Woord. Dat zie je wel heel duidelijk in Hebreeën 11. Noach moest een ark, een schip bouwen midden op het land terwijl het kurkdroog was. Je nuchtere verstand zegt: kom nou toch. Door het geloof hield hij het voor waarachtig en deed Hij het. Abraham moest met heel zijn bedrijf op sjouw en wist niet eens waarheen. Je verstand zegt: kom nou toch, mijn bedrijf te grabbel gooien, mijn familie verlaten. Door het geloof hield hij het voor waarachtig en ging hij. Abraham moest zijn zoon Izak nemen en offeren. Je gevoel zou zeggen: kom nou toch, zo dwaas ben ik niet. Door het geloof hield hij het voor waarachtig en deed Hij het. Jozua moest rondjes lopen rond Jericho. Je verstand zegt: wat heeft dat voor zin, ik ga daar niet voor schut lopen. Maar door het geloof hield hij het voor waarachtig en deed hij het. Voor waarachtig houden alles wat God heeft geopenbaard. Dat is de zuiverheid van het geloof. Dat gaat gepaard met zelfverloochening, kruisiging van mijn wil en voorkeur, onderwerping.

Daarom is mijn geloof in de grond van de zaak hetzelfde als dat van u, en van jou. En van die christen in Amerika of in Afrika. En is mijn geloof in de grond van de zaak hetzelfde als dat van Abraham, van Paulus, van Augustinus, van Calvijn, van George Whitefield, van Spurgeon. Daarom hoef ik als ik belijdenis van mijn geloof doe in de kerk alleen maar te zeggen: "Ja". Ja, ik stem in, van harte, met het geloof van de kerk der eeuwen. Daar is alles mee gezegd, mijn geloof is hetzelfde als dat van al die anderen voor mij.

Als we er nog wat dieper naar kijken: voor waarachtig houden alles wat God heeft geopenbaard, dan kun je zeggen: dat 'alles' bestaat uit twee delen. Wet en Evangelie. De wet die ontdekt en veroordeelt. Gij zult.... En gij zijt vervloekt. Het Evangelie dat zegt: kom tot Christus. Hij heeft en Hij zal en heilig uw leven in Christus. Of wij Uw geboon volbrachten, gun ons door het geloof in Christus krachten om die te doen uit dankbaarheid. Wet en Evangelie. Alles wat God heeft geopenbaard. Je kunt ook zeggen: ellende in Adam en verlossing in Jezus Christus. Ik ben ellendig in Adam, de verdoemenis onderworpen. Tenzij ik verlost ben door Jezus Christus, dan ben ik behouden.

Nou is er de verschrikkelijke mogelijkheid dat ik dit alles voor waar houdt, ik zeg dat ik dit zeker geloof, maar: ik leef rustig verder. Ik blijf van Jezus weg. Ik blijf mijn leven in bescherming nemen en wil het niet laten veranderen. De kennis laat mij onbekeerd. Ik duw het weg, ik laat het op z'n beloop. Dat is een verschrikkelijke mogelijkheid. Je weet dat je op weg bent naar de hel, maar je laat het maar zo. Vandaag nog wel in elk geval. Is er zo iemand in de kerk vanavond? Of aan het meeluisteren? Je houdt het alles voor waar, maar je bent nog onbekeerd. En je zegt: ja, maar ik geloof wel. Ja, maar in dit geloof niet verscholen de grofste vorm van ongeloof. Is dat geloof niet de mantel waaronder de grofste vorm van ongeloof schuilgaat: van vijandschap, van dwaasheid, van eigenwilligheid. Vreselijke mogelijkheid, of werkelijkheid.....?

Want wat heeft het echte geloof dan wel? Waardoor het het niet alleen weet maar ook echt gelooft? Die kennis dat God gewillig is. Alles wat God geopenbaard heeft maakt mij één ding bekend: God is de God, Die gewillig is om zondaren zalig te maken. Want het is de God van het verbond, van mijn doop, Die heeft verzegeld dat Hij zondaren en ook mij genegen is, welgezind is. Hoewel ik onder Zijn toorn ben en Zijn vloek verdien en Hem zo vaak en diep krenk: Hij is gewillig mij te behouden. Hij openbaart alles van de Bijbel omdat Hij mij redden wil, tot mijn behoud genegen is. Vanuit Zichzelf. Ondanks mij en tegen mijn gedrag in: Hij is genegen mij te behouden. En die wetenschap, die kennis die brengt tot overgave. Ook vanavond weer of voor het eerst. HEERE, aan U lever ik mij uit; Heere, aan U vertrouw ik mij toe; weest U mijn Zaligmaker. Doe met mij naar Uw goedwillendheid. Heere, doet U het, maakt U mij zalig. Bewerk mij door Uw wet, bewerk mij met Uw Evangelie. Overgave. Van heel mijn hart en heel mijn leven aan Hem. Ontdek me door Uw wet, verlos en vernieuw mij door Uw Evangelie. Dat is geloof! Zuiver geloof. Gelooft u, geloof jij?

En dan noemt de catechismus nog het meest wezenlijke van dit geloof op. Het meest fundamentele. Want het geloof is net een bloem met heel veel kelken of bloemen. Die je ziet boven de grond. Soms in volle bloei, soms schraal en verlebt. Maar al die bloemen die komen uit de bol die in de grond zit. Dat is

het meest fundamentele, wezenlijke onderdeel van die plant. Zo is het geloof net een bloem. Met zoveel bloemen. Net zoveel als er Psalmen zijn. Psalmen van verlangen, van verootmoedigen, van hopen, van liefhebben, van haten van de zonde, van strijden voor gerechtigheid, van gebed om heliging, van smeken om nabijheid. Soms in volle bloei, maar ook wel eens verlebt en schraal. Bij de een vaak in bloei, bij jezelf denk je misschien, het is altijd maar verlebt en verschrompelt. Maar wat is nou de bol. Waar al die bloemen uit opkomen? Nou, dan is dat dit: een vast vertrouwen dat ook mij vergeving van zonden, eeuwige gerechtigheid en zaligheid door God geschonken is om Christus wil. Vertrouwen dat ik rechtvaardig voor God ben en erfgenaam van het eeuwige leven. Omdat mij dat geschonken is. En geschonken is aangeboden en aangenomen. Aangeboden door het Evangelie. In het Evangelie biedt God mij vergeving aan, vrijspraak om Jezus' bloed. Dat mag ik hebben. En de wet zegt: je moet het hebben: zonder vergeving, zonder gerechtigheid van Jezus red je het niet, kun je niet bestaan voor God, moet je veroemd worden. Je moet vergeving hebben. En ik neem het aan. Ik moet wel en ik mag het ook. Zo werkt de Heilige Geest: Aangeboden en aangenomen: het is mij geschonken. En vanavond werkt de Geest dat weer of voor het eerst. Dat vertrouw ik, dat weet ik. Mijn zonden zijn mij vergeven en ik ben rechtvaardig voor God en erfgenaam van het eeuwige leven.

Dat is geloof, zuiver geloof. Waarachtig geloof. In zijn kern en wezen. En weet u wat het beste bewijs is van dat geloof? Liefde. Liefde tot de Heere Jezus. Want wie omgaat met Christus die zal het weten: ja, ik heb U lief, Gij weet alle dingen Gij weet dat ik U liefheb.

2 zekerheid

Nou zegt u, zeg jij misschien: ja, dat klinkt allemaal heel rijk en ook heel zeker. Vast vertrouwen dat niet alleen anderen maar ook mij vergeving en eeuwig leven geschonken is. Daar heb ik nog wel wat vragen bij, dat roept nog wel wat vragen op. Want zo zeker weet ik dat niet. Als ik dit zo hoor dan denk ik, zie je wel dat heb ik niet, want ik weet het niet zeker of mijn zonden vergeven zijn en ik erfgenaam ben van het eeuwige leven. Dan moeten we op een paar dingen goed letten. Om te beginnen dat er staat dat het geloof een zeker weten en vast vertrouwen is. Het geloof. Er staat niet: de gelovige. De gelovige weet altijd zeker en vertrouwt altijd vast. Nee, het geloof. En was ik nu maar helemaal en alleen ongelof. Was mijn leven maar een vat, dat helemaal vol zat met geloof. Dan dat geloof het enige zijn in mijn hart en leven. Dan zou ik het altijd zeker weten en vast vertrouwen. Maar: ik ben niet altijd puur geloof. Stel maar een voor: ik ben een vat. Het geloof is een blok goud. Dat groter en kleiner kan worden. Kijk, als dat geloof wordt gevoed als ik de Schrift lees, als ik het Woord overdenk, als ik bid en me oefen in het gebed. Geloof wordt gevoed door het Woord en het gebed. Door de sacramenten en het gebed: pleitend op mijn doop, pleitend op het Heilig Avondmaal. HEERE, vervul het HEERE doe het om Uws Naams wil. Maar als ik dat nalaat dan krimpt het geloof. En mijn geloof wordt klein. En er is nog ruimte in dat vat voor zoveel ongelof. Voor zoveel zand. En dat zand komt bij dat goud in dat vat. Zodat ik het goud bijna niet meer zie. Er zit meer zand dan goud in dat vat. Of er zit zoveel zand in, dat ik het goud

helemaal niet meer zie. Het lijkt net allemaal zand en alleen maar zand. Terwijl het er wel is. Maar: bijna niet te zien, of helemaal onder het zand. En ik ga twijfelen: zit er wel goud in, ik zie het bijna niet, of helemaal niet.

Weet u wat dan erg belangrijk is? Dat we onderscheid weten en maken tussen de zekerheid van het geloof en de zekerheid van het gevoel. We komen dat veel tegen bij de puriteinen, de Erskines bijv., en het heeft mij vaak enorm geholpen. Kijk, wat wij zekerheid noemen daarmee bedoelen we vaak de zekerheid van het gevoel. Als we zeggen, ik weet het zeker, of ik weet het niet zeker, dan letten we vaak op ons gevoel. Dat we het merken. Bijvoorbeeld doordat we God heel dichtbij ons voelen, het is warm en licht in ons hart. Of doordat we voelen dat we verlangen om God te dienen en echt een hekel aan de zonde voelen. Of doordat we merken dat God ons verhoort. We vragen iets en ja, Hij geeft het, het gebeurt ook. Ja, dan weten we het zeker zeggen we. We voelen, merken, ervaren het. We hebben meewind zagezegd. En dat gelooft makkelijk.

Maar, dat is er niet altijd. Dat kan komen omdat wij onze omgang met de Heere hebben verwaarloosd, maar ook omdat de Heere ons beproefd. En niet altijd direct wat laat merken. Het blijft donker in ons hart. En leeg. En Psalm 22 zingt mijn God mijn God, waarom verlaat Gij mij, waarom staat Gij van verre? Of omdat er zulke tegenslagen komen dat ik me door God geslagen en vergeten voel. Of omdat ik zoveel zonden voel, en zo weinig schuldbesef. Of omdat ik me afgewezen voel door God, door Jezus. Denk eens aan de Kananese vrouw in Mattheus 15. Die kwam in geloof tot Jezus, maar eerst negeerde Jezus haar, Hij zei niks. Daarna zei Hij: Ik ben niet gekomen voor mensen zoals jij. Het is niet gepast om mensen zoals jij genade te geven. Moet je indenken, dat zou Jezus Zelf tegen je zeggen. Je voelt er niks van dat je welkom bent. Geen zekerheid van gevoel. Maar, maar: dan komt het erop aan. Als er tegenwind is. Dan komt het erop aan. Dan komt het aan op de zekerheid van het geloof, tegen mijn gevoel in. Al voel ik me afgewezen, merk ik niks van Gods gunst of verhoring, toch, toch: de HEERE werpt niet uit wie tot Hem komt. Hij is gewillig om te behouden. Hij neemt zondaren aan. Hij zal genadig zijn. Dat zegt Hij in Zijn Woord, dat heeft Hij verzegeld in de Heilige Doop.: zondaren, ook ik, ben welkom bij Hem. En al wie Hem aanroept zal zalig worden. En indien we onze zonden belijden Hij zal ons reinigen van alle ongerechtigheid. Zeker weten. Zekerheid des geloofs! Tegen de wind in nochtans geloven. Ik leg me neer aan Zijn voeten en Hij zal me aannemen. Sterker nog: Hij heeft me al aangenomen. Dat is zekerheid van geloof. Tegen je gevoel in. Op Zijn Woord alleen. Zo zingt Psalm 32: ik beled na ernstig overleg mijn boze daan; Gij naamt die gunstig weg. In één adem, daar zit niet één vingerknip tussen.

En daarom, daarom vanuit die zekerheid van het geloof, bleef die Kananese vrouw aanhouden. Bleef ze aanroepen en bleef ze aandringen. Als ze die zekerheid van het geloof niet had gehad, dan was ze gestopt, had ze het opgegeven. Moedeloos, zie je wel, het is niet voor mij. Of opstandig: als het zo moet dan hoeft het voor mij al niet meer. Of oppervlakkig: nou dan maak ik er zelf wat moois van. Maar nee, de zekerheid van het geloof doet aanhouden. Tegen de wind in en dat is zwaar, maar toch. En wat Jezus dan tenslotte? Vrouw,

groot is uw geloof. Groot! Of ze dat zelf ook vond en zo ervaren had, weet niet, denk ik niet eigenlijk, maar Jezus vind het wel: groot is uw geloof. Het ware geloof steunt op het Woord en verlangt naar gevoel.

En dan geeft God ook het gevoel. Op dat geloof geeft Hij ook het gevoel. Vroeger of later. Sterker of zwakker. Bi wie psychisch depressief is al het altijd maar heel heel zwakjes blijven. Maar op Zijn tijd geeft Hij dan ook het gevoel erbij. Zekerheid van geloof en zekerheid van gevoel. Dat laatste is fijner, makkelijker, maar ook wisselender en schommeliger. Dat eerste is moeilijker, aangevochtener, maar ook vaster, constanter, duurzamer. Totdat geloven overgaat in aanschouwen. En dan voel ik het volkomen en altijd. Ervaar ik Gods nabijheid altijd en ten volle. Ik kon er hier al wel eens naar verlangen. Naar dat leven. Naar die volle genieting en die duurzame genieting.

Je moet dus nooit je gevoel voor je geloof laten gaan. Want dan kun je zo in de put zitten. Zo onzeker blijven, terwijl dat helemaal niet hoeft. En de duivel lacht omdat je God niet looft, ja Hem onteert en weinig uitstraalt. Aan de andere kant: als je je gevoel voor je geloof laat gaan: dan kun je ook zo in de lucht zitten, zo zeker je voelen, terwijl dat helemaal niet is. Want dat gevoel kan ook uit een schijn geloof opkomen. Dat gevoel kan ook door bepaalde muziek, emotie, karakter opgeroepen zijn, terwijl er geen echt geloof is. En de duivel lacht omdat hij je kan bedriegen voor de eeuwigheid.

3 zaligheid

En dit geloof maakt zalig. Zaligheid. Dan kijken we even naar de vragen en antwoorden die eromheen staan. En dan blijft uit vraag 20 inderdaad dat met dit geloof de zaligheid staat of valt. Want alleen zij die door een waar geloof Christus worden ingelijfd en al Zijn weldaden aannemen worden zalig. Zaligheid alleen door dit geloof. En anders niet. Waarom niet? Nou, dat begint er al mee met wat de vraag heeft gezegd. Worden dan alle mensen wederom zalig zoals zij in Adam verdoemd zijn geworden. Hoor je dat? Dan ben je al: verdoemd. Veroordeeld tot de eeuwige dood en eeuwige straf. We zijn al onder het oordeel. Zo worden we ontvangen en geboren. We komen ter wereld als mensen die al veroordeeld zijn. Onder Gods toorn liggen.

En alleen door het geloof worden we gered. Want dit geloof is het geloof waardoor je je laat redden. Waardoor Jezus je redt. En alle andere vormen van geloof of ongeloof zijn manieren waardoor je of je niet om redding bekommert, of jezelf probeert te redden. En dat is allebei fataal. Dat verandert allebei niks aan de toestand. Dat is natuurlijk in ontzettend contrast met hoe heel Nederland erover denkt. Geloven? Nou, als jij je daar gelukkig bij voelt, prima, maar ik doe liever kickboksen, of uitslapen, of vogeltjes kijken zondagochtend en in mijn vrije tijd. Ik zeg maar zo: ieder z'n ding. En voor je weet, ongemerkt, wordt je daarmee besmet en geïnfecteerd. Maar alzo zegt de HEERE: indien iemand niet gelooft, indien iemand het ware, zuiver geloof, niet heeft, die blijft vervloekt en verdoemd en wordt het ook. Herhaal dat maar: indien als ik dit geloof niet heb, dan ben ik en blijf ik vervloekt en verdoemd. Je zou toch zo de kerk uitgaan en de nacht ingaan.....hangend aan een zijden draad boven de eeuwige afgrond. Die elk moment kan knappen en breken en.....

Heden, nu, ontvlucht de toekomstige toorn. Wend u tot Jezus Christus en wordt behouden. Laat je redden in het heden der genade!

En o, je begrijpt Paulus zo, als je al die mensen ziet, van je vreest: ze hebben geen waar geloof: wij dan wetende de schrik des Heeren bewegen de mensen tot het geloof. Want de liefde van Christus dringt ons.... Waarom doe ik eigenlijk niet meer aan evangelisatie en zending?

Alleen door dit geloof is er zaligheid. Want zegt antwoord 20 door dit geloof word ik Christus ingelijfd. Door een waar geloof worden wij Christus ingelijfd. Ingelijfd. Dat komt wel eens voor na een oorlog over een grenslijn. Dat na die oorlog een land een stuk gebied heeft ingelijfd. Dat stuk grond hoort bij ons betekent dat dan. Het was eerst van de ander, maar nu is het van ons, ingelijfd. Christus ingelijfd. Ik hoorde voor het geloof bij Adam. Delend in zijn schuld, zijn vloek. Vallend onder zijn oordeel. Maar door het geloof word ik eigendom van Christus. Val ik onder Hem. Delend in Zijn gehoorzaamheid en zegen. Delend in Zijn goedkeuring door de Vader en Zijn leven, eeuwig leven. En Zijn eigendom. Ingelijfd. Dat woord wijs top nog een ander beeld. Ingelijfd. Lijf. Lichaam. Ik ben deel van Zijn lichaam. Hij het Hoofd, ik één van Zijn leden. Die laat Hij Zich niet afnemen. Je laat je zomaar geen vinger afhakken, daar zou je je met hand en tand tegen verzetten. Jezus laat Zich mij zomaar niet afnemen. Hij waakt over mij, Hij wil mij niet kwijt. Hij zal mij nooit laten afnemen. Hij bewaart mij als Zijn Eigendom, dat Hij Zich nooit zal laten afnemen. Eens ingelijfd, altijd ingelijfd. Dat is zaligheid! Gered van de eeuwige vloek en eeuwig eigendom van Jezus!

En de andere kant is: door dit ware geloof nemen wij al Zijn weldaden aan. Dan kijken we naar antw 22 en 23. Al Christus' weldaden. Al zijn schatten, alles wat Hij verworven heeft. En wat dat allemaal is dat hebben de 12 artikelen keurig op een rijtje gezet. Zo rijk ben ik. Dat is allemaal voor mij. Ga ze maar na: Ik geloof in God, de almachtige Vader. God is Mijn Vader, ik ben Zijn kind. Schepper van hemel en van aarde: Deze machtige God verzorgt als Vader mijn leven, verzorgend, louterend, voorbereidend voor de hemel. En in Jezus, Die mijn Redder is van duivel, dood en vloek. Christus, Die mijn onderwijzende Profeet is, verzoenden en biddende Priester, bewarende en zegenende Koning. Zijn eniggeboren Zoon, opdat ik Zijn aangenomen kind zal zijn en erfgenaam. Onze Heere, Die mij beschermt en bewaakt als Zijn eigendom. Die ontvangen is van de Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria om mijn zonde waarin ik geboren ben ook te bedekken en onzichtbaar te maken. Die geleden heeft, voor mij, om mij van de last van mijn zonden en de toorn Gods te verlossen. Is gekruisigd, om de vloek die op mij lag weg te nemen. Gestorven, om mijn oude mens mee te laten sterven. Begraven, om voor mij het graf tot doorgang van het eeuwige leven te maken. Nedergedaald ter hel, om met mij te zijn in mijn hoogste aanvechtingen. Opgestaan van de dood, om mij met Hem te doen opstaan in een nieuw leven. Opgedragen te hemel, om mij daar plaats te bereiden. Zittend aan Gods rechterhand, om met Zijn macht mij te beschermen en te

zegenen.

Wederkomend om te oordelen, om mij tot Zich te nemen in eeuwigheid.

En in de Heilige Geest, Die mij heiligt en voor God doet leven
een heilige algemene christelijke kerk, waar ik levend lid van ben, verkoren van
eeuwigheid.

Gemeenschap der heiligen: delend in al Jezus' schatten en dat zijn:
vergeving der zonden, wederopstanding van het vlees en eeuwig leven.

Al zijn weldaden aannemen. Allemaal. Allemaal! De koning ter rijk! Het geloof
verlangt dat. Dat is juist de vrucht van het geloof. Je verlangt begeert al die
weldaden: de vergiving, maar ook de heiliging. Eeuwig leven straks, en heilig
leven nu. Opstaan in een nieuw leven, en sterven aan de oude mens. Het geloof
verlangt dat. Al Zijn weldaden. Dan sta je in een huis van Zijn genade. Dat je
geschonken is. Het is van jouw. Al Zijn weldaden. De kamer van vergiving, de
zitkamer van vernieuwing. De serre van aanneming tot kinderen. De kelder van
de zekerheid van je eeuwige verkiezing, de zolder van het eeuwige leven, het
balkon van de zekerheid van je volharding en aankomst, de hal van de
verzegeling met de Heilige Geest. Al Zijn weldaden, het hele huis. Er zijn
gelovigen, ware gelovigen, die Christus zijn ingelijfd, van Hem leven en Hem
liefhebben, die altijd in de gang blijven zitten, de donkere gang en van de rest
van het huis zelden wat zien. Ze wonen er wel, maar komen nooit in de rest van
het huis. Jammer is dat, zij doen Christus zoveel tekort en onthouden zichzelf
zoveel. De Heere Jezus ziet zo graag dat Zijn gelovigen het hele huis
doorwandelen. Overal komen, alles zien en ontdekken wat er is. Rijk zullen leven
in het licht van al Zijn weldaden. Dat verheerlijkt Hem en maakt hen zo rijk. En
hoe meer je ziet van het huis, hoe kleiner je wordt, hoe meer verwondering, hoe
meer verrukking hoe meer verbazing. Ik was veroemd geworden door Adam,
maar ik ben zalig in Christus. Hoe is het mogelijk, wie ben ik? U alleen de eer!

Amen